

Sygn. akt I KK 257/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. B.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 lipca 2022 r.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 9 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a więc w przypadku wyroków, z chwilą ich uprawomocnienia. Sąd Najwyższy może w razie wniesienia kasacji od tej zasady wyjątkowo odstąpić i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia. Warunkiem jest zaistnienie szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty uznane zostaną za zasadne.

W niniejszej sprawie obrońca skazanego nie tylko nie przedstawił żadnych szczególnych przesłanek przemawiających za uwzględnieniem wniosku o

wstrzymanie wykonania orzeczenia, ale w ogóle nie uzasadnił tego - zawartego w kasacji – wniosku. Tymczasem samo złożenie takiego wniosku i powołanie się w nim na zarzuty podniesione w kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, zwłaszcza gdy trafność podniesionych w kasacji zarzutów nie jest oczywista. A tak jest w rozpoznawanej sprawie, jako że wprawdzie nie jest wykluczone (w świetle uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2021 r., I KZP 5/21) uwzględnienie zarzutu naruszenia prawa materialnego – art. 233 § 1a k.k., lecz już prawdopodobieństwo uznania za zasadne pozostałych podniesionych w kasacji zarzutów nie jest ponadprzeciętnie wysokie. Taka, ewentualna ocena zarzutów kasacji, pociągająca za sobą rozwiązanie z mocy prawa orzeczonej względem skazanego kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności nie może jednak przynieść dlań wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych skutków, skoro do czasu orzeczenia nowej kary łącznej wykonaniu podlegać będą kary jednostkowe orzeczone za dwa inne przestępstwa w wymiarze zdecydowanie przekraczającym karę orzeczoną za czyn z art. 233 § 1a k.k. Tym bardziej, że skazany ma rozpocząć odbywanie orzeczonej w tej sprawie kary w lutym 2023 r. (k. 25 akt SN). Z tego względu nie zachodzi niebezpieczeństwo, że natychmiastowe wszczęcie postępowania wykonawczego doprowadzi do odbycia przez niego niezасłużonej kary. W wypadku instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. chodzi bowiem o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2021 r., III KK 479/21).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]